

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanski knezoškof pa volitve.

IV.

Volilni „opomin“ našega knezoškofa, kakor je sicer to od sile žalostna prikazen v političnem življenju kranjskih Slovencev, ima vendar tudi nekaj dobrega. Jasno nam je sedaj vse. Kdor poprej ni znal, sedaj vé, od kod izvira naš nesrečni, popolnoma nepotrební domači prepír. Ne moremo dovolj poudarjati, da je sedaj popolnoma jasno, zakaj z našimi duhovniki, ki so bili v prejšnjih časih naši zvesti sobojevniki za narodne pravice, ki so kri od naše krvi, ne pridemo do nobene sprave, do nikaškega kompromisa. Oni zdaj tudi v političnih in narodnih rečeh kot državljani ne smejo imeti več svoje volje. Zakaj na čelu vsega političnega boja stoji, kakor je sedaj vsem očitno, sam naš višji dušni pastir Jakob, kateri je narodno stranko že naprej obsodil in ukazuje duhovščini s pozivom na njemu dolžno pokorščino brezobzirni boj proti tej stranki. Ni sicer narodna stranka imenovana v njegovem „opominu“. Ali knezoškof Jakob kaže s prstom nanjo. Saj ne more biti golo naključje, če hoče narodna stranka kandidovati duhovnika proti klerikalnemu posvetnemu širokoustnežu, če pa takoj na to nastopi škof in citira duhovnika pred-se, češ, da mu ne pristojá, nasprotovati možu „bonae notae“! Tudi ni golo naključje, da škof kliče duhovnikom: „Bog ne daj, družiti se s tistimi, ki škofa napadajo!“ To je višji pastir dan na dan čital v „Slovenca“, ki prav za prav samo od tega živi, da škofu slika, kako mu strežejo po časti in cerkveni avtoriteti tisti in samo tisti, ki so zbrani v narodni stranki. Knezoškof Jakob je moral nervozen postati in je sedaj, v volilni borbi spustil, kar je imel puščic, proti isti narodni stranki!

Posebno pomenljivo je, da „opomin“ duhovščini kliče v spomin pismo, izdano l. 1887 od škofov goriške metropolije, pismo žalostnega spomina, ki je tedaj ovajalo naš narod zaradi nelojalnosti noter do najvišjega mesta in to povodom nekih ponesrečenih dopisov iz Rusije v našem listu in „Slovenskem Svetu“. Znano je, da je za-

radi izraza, s katerim je baje hotel naš list žaliti Leona XIII., prinesel isti naš list najslovesnejši preklic in da je zaradi očitane nelojalnosti v imenu čisto po krivici žaljenega našega naroda sam deželni zbor kranjski sklenil energični protest. Ali našemu škofu vse to ni zadoščalo. Po starem testamentu je bil Bog pripravljen prizanesti Sodomi in Gomori, ko bi bilo le pet pravičnih v njima. V novem testamentu je pa to menda vse drugače. Sedaj škofovska politika zahteva, da se greh nikdar ne odpusti, dase ne zadovolji z nasprotnikovim priznanjem napake, nego da se mu to v jedno mer očita!

Pastirski list ima pa tudi to dobro, da bodo tudi Slovenci zunaj Kranjskega vedeli, kako je pri nas. Mnogoteri, zlasti naši štajerski rojaki so večkrat kazali, da ne vedo, kako bi sodili naše razmere. Zdaj lahko vidijo, kdo meša mej nami in zakaj je popolnoma nemogoče, da bi se mej seboj pomirili. Nasproti, napovedan je boj za vso prihodnost, ker „opomin“ daje ukaze ne samo za sedanje deželnozborske, ampak tudi za vse prihodnje politične volitve, naj si bodo državne, deželne ali občinske in ljubljanskega mesta. Torej vojska brez konca in kraja!

Tega se razumništvo nič ne boji, a čudno je pa vendar jedno. Ni dolgo tega, kar je sv. oče papež francoskim škofom prav toplo priporočal, naj se ne mešajo v politiko. In naš list je nedavno prinesel pastirski list dalmatinskega nadškofa Caréva, ki ravno tako naročal svojim duhovnikom, naj se ne spuščajo v politične boje. Naj ga še jedenkrat priobčimo:

„Kar je nekaj časa, opaža se pri duhovščini tudi te škofije, in posebno pri mladih duhovnikih, neko nedovoljeno uplivanje na stranke, katere žalibog ločijo deželo, ter da se tudi aktivno udeležujejo agitacije pri političnih volitvah v veliko škodo duhovniškemu poklicu in v nič manjše pohujšanje ljudstva. Taka dejstva morajo globoko žaliti naše srce, ki smo poklicani od Boga, da vladamo to škofijo, pa vidimo, kako brezpotrebno trati duhovščina dober del močij, odločnosti in delavnosti, ki bi se morale obrniti v čast božjo in zveličanje duš, zadnji in jedini namen našega poklica.“

„Tudi pri nas si pripoveduje ljudstvo jednako pravljico“, pretrgam čez malo časa molk. „Na gori Blanjiku v Češki spi, pravijo, vojska, katera bode pridrla branit domovino, kadar jo bode stiskala najhujša beda.“

Vanda se nasmehne na te besede in me pogleda tako dnbrodušno v oči, kakor sestra bratu, in pravi tiho: „Pravili ste nam o Čehih... kadar se narodim še jedenkrat in bodem dete, bodem tudi molila, da se prebudi vojska na Blanjiku.“

Nato umolkne. Spusti svojo belo ročico čez rob gondole do gladine morja in se tako igra dolgo, dolgo. Zatem smo se zopet približali lagunam in, ko je gondola se zopet obrnila k obali in jo je plin z nevisokih svetilnic obsajal, gledal sem s slastjo v sru Vandin obraz in oko, s katerega je seval čisti plamen svete ljubezni do domovine. Bolj ko sem jej gledal v lice, polno plemenite skladnosti in popolnosti ženske, tem globlje so mi predirale v srce njene besede, katere je malo prej izrekla s tako dostojnim mirom, veličastveno istinitostjo in gorečo ljubeznijo.

Samo oni, ki ni videl Vande, mogel bi najti v njenih besedah nekako koketnost. Ali pred njo bi umolknila vsaka taka sumnja.

Približal se je večer našega slovesa. Godlev-

Da imajo duhovniki svoje zmerno politično prepričanje, da izvršujejo svojo volilno pravico, kakor drugi, tega se jim ne prepoveduje, ker so tudi oni državljani pred zakonom; ali da se oni postavljajo na čelo agitaciji in da se živahno udeležujejo bojov različnih strank, to je za nje absolutno nečastno in jim je prepovedano po vsakem cerkvenem in svetnem zakonu, ker to ni njihov poklic.

Poklic duhovnika pa je poklic mirn in složnosti; duhovniki imajo objemati v svoji nebeški ljubezni, katera je mora navduševati, vse narode in stranke: oni morajo imeti potrpljenje z onimi, ki se z njimi ne strinjajo, in biti narodu učitelji in voditelji mejsebojne ljubezni in potrpljenja. Okrožnica, katero so pred leti razposlali francoski škofje svojim dušnim pastirjem, se je glasila: „Bodite pred vsem možje ljubezni, ne mešajte se v nobeno stvar, ki razburja ali ustvarja razpore; ne dajte se nikomur rabiti kot orodje, ne pozabite, da jutri bodete pastirji premaganih in premagovalcev, ne držite se nobene stranke, ampak svoje vesti.“

Ne hoté se mora človek vprašati, ali ni tudi nadškof Carev postavljen od sv. duha, kakor to trdi o sebi ljubljanski škof? Od kod potem tolika razlika mej jednim in drugim? Slovenski svet ima priliko, ob čudni razliki strmleti!

V Ljubljani, 24. oktobra.

Mladočehi in Badeni. Če je verjeti nemškim listom, so pojasnila grofa Badenija napravila kaj različen utis na Mladočeha. Nekateri so jako zadovoljni z vladnimi pojasnili; drugim se pa zde razžaljiva za češki narod. Nemški listi že z veseljem pripovedujejo, da se bode razcepil vsled tega mladočeški klub. Nam se seveda to ne zdi verjetno. O tem, da se Mladočehi razcepijo, se je že neštevilno krat pisale po nemških listih, a vselej se je pokazalo, da so to bile le želje nemškoliberalnih časnikarjev. Sedaj je grof Badeni govoril o češkem narodu toliko spoštljivo, kakor ne zlepa kak minister v Avstriji. Iz njegovega govora nikakor nismo dobili utisa, kakor bi Mladočeha prišteval k tistim

skovi so se pripravljali na daljno pot v Rim, jaz pa sem bil namenjen v Videm. Moj vlak je odhajal za celo uro prej iz Benetek. Pri vsem tem so me spremili Godlevskovi na kolodvor in ostali pri meni, dokler ni prišel čas odhoda.

Naše slovo je bilo jako ginljivo. Ne samo jendenkrat, temveč večkrat zaporedoma sem moral obetati, da jih obiščem v Poznanju, kadarkoli mi dopusti čas, da zapustim vsaj za nekaj dni Prago.

„Pričakovali vas bomo vsak mesec in vsako leto, morate izpolniti svojo obljubo, ponovila je gospa Godlevska, ko je zazvonilo v drugič.“

Ko je zazvonilo v tretjič, zakličejo mi: „Do vidzenia!“ Najjasneje in najjačeje mi je donel glasek Vandin. Še nekaj časa sem videl tri bele migajoče robce in zdelo se mi je, da čujem še vedno srčni pozdrav: „Do vidzenia!“

Zginila je zadnja svetilnica na kolodvoru in vlak je dirjal po ogromnem vijaduktu v temno noč. Ko sem pozdravil zadnjikrat svoje poljske prijatelje in se kakor osamljen stisnil v kot voza, čul sem opazko sosedá Italijana, katera je očitno zadevala mene: „Kako mило je videti, kadar jemlje sin slovo od svojih.“ Dá, prav sinovska je bila moja ločitev; zakaj nobena sestra se ne loči pristréneje od svojega brata, kakor se je Vanda od mene...

Listek.

Vanda.

(Češki spisal E. Jelinek. Preložil Slavko Savoval.)

(Dalje.)

Zatem nastane zopet molk, toda le kratek; pretrga ga Vanda: „Tudi jaz sem se bila vrnila na breg naše Visle. Poznate li našo pravljico o speči vojski na Babji Gori?“

„Ne poznam“, odvrnem, ne govoreč reanice.

„Čujte“, prične devotka pripovedovati, „naš narod pripoveduje, da spi na Babji Gori ognjevita, mnogobrojna in dobro oborožena vojska, katera se bode prebudila in prišla domovini na pomoč, kadar bode najhujše v Poljski. Spomnila sem se one pravljice zdaj-le, gledaje te jasne zvezde, katere migljajo tako krasno ko pri nas... Še kot dete molila sem v takih nočeh, kakeršna je danes, k Mariji, materi božji, da naj prebudi ono vojsko, katera tako dolgo spi na Babji Gori...“

Te besede je ingovorila Vanda tako priprosto, tako naravno, a vendar tako čustveno, da so ti segle do srca. Nato pobesi glavico in molči. Zakaj ni dvignila glavičice? Najbrže zato, da bi ne zapazil solzice, katera se je sabliščala v njenem očesu.

skrajnim strankam katerim je napovedal boj. Zaradi tega pa mislimo, da bodo Mladočehi še počakali, da vidijo novo vlado pri delu in po tem uravnavali svoje postopanje. Če bodo videli, da grof Badeni se ozira na naša interese, bodo delali ovir. Sami pa ne bodo delali, ampak ga pa gotovo ne bodo dovolili, da bi delal. Bodo pa grof Badeni imeli dovolj, da ga ne bodo naklonjenost Čehom.

Nemški kralj in grof Badeni. Levičarji so bili precej zadovoljni, da so jih pojasnili. Priznavajo pa, da je grof Badeni ministrijski predsednik ni ničesar, ampak le ena oseba, ki ga je naredil nemški kralj, bode nova vlada lahko snovala slovenske gimnazije, če jih bode zmatrala za potrebne. Če grof Badeni govori o važnosti nemške kulture, je pač kaj drugega, nego li kak nemški nacijonalec. V Galiciji, kjer je on namestnikoval, nemščina nima nobenega obširnega delokroga in Slovenci bi gotovo bili zadovoljni, ako bi se pri nas nemščini odločilo le tak delokrog, kakor ga ima v Galiciji. Levica bode pač sprejela novo vlado podpirala, posebno ker vendar bode vlada ne mogla dolgo se obdržati. Veseli pa levičarje tudi, da se je grof zavajal, da bi on mislil gojiti kake nazadnjaške tendence. V tem vidijo levičarji lahko nekaj dokaz, da nemški konservativci ne bodo na novo vlado imeli posebnega upliva. Posebno se ni bati, da bi Badeni privolil v kako premembo šolskega zakona, s katero bi se ljudske šole ponižale na nižjo stopinjo.

ni Zagrebški izgredi v ogerski zbornici poslancev. Predvčeraj je opozicija v ogerski zbornici poslancev spravila dogodke v Zagrebu v razgovor. Gabrijel Ugron, vodja klerikalne frakcije skrajne levice, se je prvi oglašil za besedo. Predlagal je, da se naj o nobeni stvari poprej ne razpravlja, da narod dobi zadoščenje za razžaljenje ogerske zastave v Zagrebu. Hudo je napadal vlado, kateri manjka odločnosti in zmožnosti, ter liberalno stranko ki nima nobenega narodnega čuvstva. Govornik je zahteval, da se v Zagrebu obesi madjarska zastava na kraju, kjer se je razžalila in jej vojaki in oblastva skažejo čast. V prihodnji seji naj se o tem razgovarja. Franc Kossuth seveda ni popustil lepe priložnosti, temveč je porabil to za svoj deviški govor. Delal je odgovorno vlado za dogodke v Zagrebu in govoril o državi sovražnih tendencah, katerih središče je Hrvatska. Kritikoval je vladarjevo pismo na bana, v katerem se zahvaljuje Zagrebčanom za prijazni vzprejem. Hudo graja vlado, ki je sestavila to vladarjevo pismo in je zanj odgovorna, da v njem ne zahteva zadoščenja za razžaljeni narod madjarski. Skrajna levica je seveda govorniku navdušeno pritrdjevala. Ministrijski predsednik je zavračal očitanja, da vladi primanjkuje odločnosti. Minister za Hrvatsko Josipović je naglašal, da se je razžaljenje prigodilo v razmerah, pri katerih ni bilo mogoče dati precizno zadoščenja. Krivci se bodo kaznovali. Minister je protestoval proti trditvi, da javno mnenje v Zagrebu odobrava demonstracijo, svaril proti pretiranjju. Grof Apponyi je v interpelaciji vprašal vlado, kaj misli storiti, da dobi zadoščenje razžaljeni ogerski zastavi. Banffy mu je odgovoril, da je policija v Zagrebu popolnoma zakonito postopala. Da se de-

monstracije ne bodo ponavljale, zaupa na zmernost in razsodnost vseučilišnikov in odločnost policije. S tem je bila stvar za predvčeraj končana. Zbornica je potem še sklenila, da bode poprej razpravljala o zakonu o budimpeštanskem kazenskem sodišču nego pa o predlogu Ugronom in Kossuthovem sastran zadoščenja ogerski zastavi. Vidi se, da večina ogerskih poslancev nikakor ne misli stvari tirati do skrajnosti. Opozicija je pa stvar seveda v prvi vrsti spravila pred zbornico, da vladi dela neprijetnosti. Posebno Ugron je povsod pripravljen vladi delati težave in neprijetnosti.

Ljudsko šolstvo v Rusiji. Vedno bolj pogosto dohajajo ruski vladi prošnje zemstev za upejlavo občne šolske dolžnosti. Nekaj se je za povzdigo ljudskega šolstva že zgodilo, a to ne zadošča. Sveta sinoda je odredila osnovo župnijskih šol in poljedelsko ministerstvo pa snuje nižje kmetijske šole. To vse pa ne zadošča. Zemstva žele popolnoma urejeno ljudsko šolstvo, da se bode znanje branja, pisanja in računstva razširilo na vse sloje.

Portugalski kralj je nameraval pohoditi italijanskega kralja v Rimu. To bi bil prvi katoliški tuj vladar, ki bi bil prišel Rim, odkar je vzet papežu. V Vatikanu so zaradi tega bili jako nevoljni in zapretili so portugalski vladi, da odpokličejo iz Lizbone papeževnega nuncija. To bi pa vzbudilo nevoljo mej portugalskim prebivalstvom, in kralj je torej opustil svoj prihod v Rim. Seveda ne smemo misliti, da bi na Portugalskem se prebivalstvo iz same pobožnosti spuntalo, če bi kralj šel v Rim. Razmere na Portugalskem niso kaj ugodne. Republika stranka je močna v deželi. Ta stranka bi pa gotovo porabila to priliko, da bi hujskala proti kralju. Tako bi se utegnili zjediniti skrajnejši klerikalci in pa radikali proti kralju in v tem tiči nevarnost, katere se boji portugalska vlada.

Dopisi.

Iz Idrije, 21. oktobra. (Veselica moške in ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. — Sodišče in notarijat.) V nedeljo dne 20. t. m. sta priredili moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda veselico s sodelovanjem čitalnice in „Delavskega bralnega društva“. Vse točke programa so se splošno dobro predavale. Posebno dobra sta pa bila mešana zbora „Naša zvezda“ in „Vesela družba“, zadnji s spremljanjem tamburašev. Najboljše so udarjali tamburaši sicer že znane komade, kateri pa — čem češče jih človek sliši, tembolj mu ugajajo. Srednejše misli pač „Delavsko bralno društvo“ ni moglo imeti, kakor to, da si je ustanovilo tamburaški zbor, ki je prava dobrota za narodno-društveno življenje v Idriji. Pri takih prilikah bi bilo treba najeti drago godbo — in družba sv. Cirila in Metoda bi imela manj dohodkov. Tako pa opravijo vse tamburaši, tudi če treba — za ples. Prav umestna je bila tudi deklaracija Gregorčičeve „Domovini“, katero je prav dobro prednašala znana deklatorovalka, hči vodje g. A. Novaka. Krona vse zabave je pa bil komični prizor „Smolar“, katerega je pel izvrstni baritonist g. učitelj Šabec s spremljanjem tamburašev. — Udeležba je bila še precej velika iz vseh slojev idrijskih prebivalcev, le od rudniških uradnikov nas je počastil samo g. Tsch. z gospo soprogo. Razveselilo nas je pa posebno, ko smo zapazili v svoji sredi g. okr. sodnika Fr. Vederjaka in sod-

nega pristava g. Fr. Milčinskega. Od kar sta nas ostavila pokojna gg. dr. Gross in Cizej, je bilo naše sodišče zasedeno z možmi, katerim kot uradnikom ne moremo sicer ničesar reči, toda v socialnem oziru so Slovenci prepričani ali nam bili celo nasprotniki. Zato nas tembolj veseli, da smo zopet dobili k našemu sodišču moža, ki sta izvrstna, vestna uradnika, a Slovencem tudi v družbinem oziru dasta, kar jim gre. Istega si želimo tudi pri notarijatu. Dosedanji notar g. K. Hanss se preseli na svoje novo mesto v St. Lenart na Štajerskem. On je Nemec, a kot uradnik jako točen in vesten, v slovenskem uradovanju pa naravnost uzoren. Saj iz njegove pisarne smo dobivali listine, ki so pisane v prelepi pravilni slovenščini, dočim so nekateri sodni uradniki tako spakedrano pisali, da je bilo groza. Ako dobimo torej v uradnem oziru takega notarija, kakor je bil g. K. Hanss, smo veseli. A radi bi dobili moža Slovenca, ki bi na družabno stran čutil in deloval z nami. Zato opozarjamo na že razpisano notarsko mesto v Idriji slovenske notarje in notarske kandidate. V gmotnem oziru je tukajšnji notarijat še precej dober in bi bil še boljši, če bi bil notar zraven vestnega uradnika še slovenskega mišljenja; igral bi prvo ulogo v družabnem in javnem življenju v Idriji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. oktobra.

— (Podoknico deželnemu predsedniku g. baronu Heinu) v znak hvaležnega priznanja njegovih zaslug za društvo povodom velikonočnega potresa je priredil sinoči ob 1/9. uri moški zbor „Glasbene Matice“. Peli so se z znano preciznostjo zbori: Beethovnov „Sveta noč“, Foersterjev „Nočni pozdrav“ in Nedvčedov „Domovje moje, Avstrija“. Mej petjem so se gosp. dež. predsedniku poklonili društveni predsednik g. Ravnikar in zborova načelnika gg. Vencajz in Svetek, da mu izreko društveno zahvalo za njegovo dejansko naklonjenost. Po sere-nadi je združil prvi letošnji pevski večer zborove člane in mnoge goste, mej njimi gosp. skladatelja Försterja, ki je bil predmet živahnim ovacijam.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Pričakovati je, da bode gledališče pri današnji predstavi toli zanimive in zabavne veseligre „Pariški potepuh“ toliko bolj obiskano, ker bode v njej in sicer v ulogi Josipa nastopila kot gost gospodičina Polakova. Uloga Josipa je primeroma jako težka, daje pa gospodičini priliko, da pokaže svojo igralsko sposobnost. V soboto nastopi gosp. Polakova drugič in — žal! — zadnjič na našem odru, in sicer v opereti „Nitouche“. Gosp. Polakova je to ulogo pri nas kreirala in jo igrala tako sijajno, da je bila prav vsled nje ljubljanskega uspeha kot „Nitouche“ takoj angaževana na dunajsko Karlovo gledališče.

— (Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) imela bo sejo jutri v petek dne 25. t. m. ob 2. uri popoldne, v magistratni dvorani. Dnevni red: 1.) Čitanje zapisnika zadnje seje. 2.) Naznanila predsedstva. 3.) Poročilo o načrtu navodila za petletno statističko poročilo l. 1896. 4.) Poročilo o vlogah za premembo propisov o nedeljskem počitku. 5.) Poročilo o ustanovah za učenje in učenke c. kr. strokovnih šol za lesno industrijo, umetne vezenje in šivanje čipk. 6.) Semeni v Retjah. 7.) Poročilo o obrtni pravici mizarjev in

Pogosto sem se spominjal Vande, njena idealna prikazen se mi je čisto porajala v glavi. Vedno so mi še donele njene besede iskrene domovinske ljubezni.

Ko sem se pa povrnil na Češko, pridružil sem dosedanjemu dopisovanju novo. Iz tihega zatišja ponemčenega Poznanja dobival sem vsaj vsaki drugi teden elegantno pisano pismo, polno plemenitih misli. Na ta pisma sem odgovarjal vedno pravilno in točno. Pisala mi je mila moja Vanda svobodno in ognjevit, kakor je sploh prirojeno Poljakinjam, o vsem, kar se je zgodilo i v obitelji i v društvu i v narodnem življenju. Tako sem seznal o proti narodnem smeru nemške vlade v Poznanju, o njegovih žalostnih nasledkih in sredstvih, o narodnih običajih, o raznih dogodkih, kratko rečeno, o vsem. Nasprotno sem pa moral jaz pripovedovati Vandi o čeških narodnih običajih, o vedni kulturni borbi — o vsem, kar je nas zadevalo.

Zopet dobim iz poznanjskega zatišja pismo — po dolgem molku kakor sicer navadno. — Odprem in iz malo besedi spoznam, da se Vanda moži. Uda se za moža — za dobrega Poljaka. Ne preostane mi naravno drugega nego želeči svoji prijateljici, da naj bode srečna in da jo naj mož ljubi in spoštuje, kakor je treba. Res, zaslužila je naj-

boljšega moža in njen mož je bil v istini, kakor sem pozneje seznal, vzoren meščan, znamenit Poljak, mož, vreden take žene. Ali to me je veselilo najbolj, da Vanda akopram omožena, ni prenehala dopisovati meni. Pisma so dohajala točno kakor prej, a razlikovala so se morda od prejšnjih le v tem, da je plemenita prijateljica zdaj me še silneje vabila z najljubeznivejšimi besedami, naj vander izpolnim svojo obljubo, storjeno v Benetkah, — naj jih obiščem. — „Imam že svojo hišo, svojo gospodarstvo“, pisala je Vanda, „pridite in pogledjte, kakšno je družinsko življenje v poljski hiši. Ako ne pridite kmalu, bomo vsi srditi na vas.“

Vedno sem se pripravljaj, toda obiskati mi jih je bilo mogoče še le čez nekaj let. Mej tem se mi je pa očitalo večkrat bridko, da nisem mož-beseda, da pozabljam ljudi, ki me ljubijo iskreno že zato, ker sem Čeh.

Prilичno ob onem letnem času, kakor takrat, ko sem se vozil pred nekaj leti na velikanskem parobrodu po modri Adriji v Benetke, peljal sem se po cesti južnega dela poznanjske kneževine, katera vodi navadno h kakemu prijaznemu plemiškemu gradiču. Zemlja se sicer ni odlikovala s čarobnostjo klasičnega juga, ali po njeni ravnini je vel oni mili slovanski duh, ki se upira že celo stoletje po-

nosno nemškemu nasilstvu in protestantovstvu. Nemški red, ki se vidi na mnogih tablah, okrašenih z državnimi barvami, ni bil ondi tako zopr, kakor v drugih delih kulturnega cesarstva. Pri vsakem koraku si lahko opazil, da živi pod nemško uniformo slovanska duša, res premagana, a ne še uničena!

Potoval sem počasi.

„Poznate li gospoda Godlevskega?“ prašam po dolgem molku umazanega žida, ki me je vozil na slabem vozu od neke neznatne železniške postaje do vasi, oddaljene nekaj milj.

„Kako ga ne bi!“ odvrne odločno uljudni žid glasno se zasmijavši. „Vsak čas vozim kakoga gosta k njemu, bodisi oddaleč, bodisi od blizu. Zmiraj jih je poln njegov gradič. Ko se je gospica možila, došli so gostje iz Kraljevine — od ruske strani —“

„Kako daleč je od njih do ruske meje?“

„Dve uri.“

„In koliko imava midva še do njih?“

„Prilичno jedno uro, pa zagledala bodeva gradič, brž ko dospeva na brdo.“

Žid počí z bičem, in kmalu dospeva na brdo, od koder je bil razgled po dolini.

„Glejte, ondi je gradič znamenitega gospoda.“

In res! Izmej slikovite gošče dreves, mej ka-

kľučničarjev. 8.) Prošnja notranjskih občin za uvedbo lokalnega vlaka mej Ljubljano in Trstom. 9.) Poročilo o prošnji žrebčarske zadruge v Kropi za pospeševanje njene industrije. 10.) Prošnja glede prodaje poštne vrednosti znamenj na kolodvorih. 11.) Zbornični račun za l. 1894. 12.) Predlog za nameščenje cenzorjev pri filijali avstro-ogerske banke v Ljubljani.

— (Imenovanje) Reservni poročnik g. Fran Rus je imenovan poročnikom pri domobranskem pešpolku št. 4.

— (Deželna hiša) takozvani „lontovž“ bo do konca meseca novembra v toliko popravljena, da se bodo mogli namestiti vanjo nekateri dež. uradniki.

— (Knjige družbe sv. Mohorja.) Iz Celovca se nam piše: V knjigi „Pod lipo“ so vse slike izvirne. Naš pisatelj Stritar je sam pridobil za svoje delo umetnika Friderika Gareisa na Dunaju, in ta je po navodilih pisateljevih slikal za to mladinsko knjigo nalašč vseh 46 podob in končno še naslovno sliko, ki krasi to knjižico. Da so slike prav domače, za to se je zlasti potrudil naš pesnik, in vsa hvala gre tudi umetniku-slikarju, ki je jedro vsake pesmice in glavno vsebino vsakega poglavja kaj dobro pogodil.

— (Nov regulacijski načrt) je izdelal arhitekt g. H. Wolf in razstavil fotografijo tega načrta v izložbi Fischerjeve knjižarne v Zvezdi. O tem načrtu bomo še govorili.

— (Velika rešilna lestev) prostovoljnega gasilnega društva, ki je dlje časa bila vsem vremen-skim neugodam razpostavljena tik Zvezde, se je te dni spravila pod streho v zato pripravno barako.

— (Samomor.) V torek se je v Gorici ustrelil 23letni poštni ekspedient Julij Prezel iz Divače.

— (Državno sodišče) je včeraj razpravljalo o pritožbi mestnega sveta tržaškega zoper namestniško, od ministerstva potrjeno prepoved, vzdati v mestno hišo v Trstu ploč v spomin na shod ister-skih laških županov in odposlancev, kateri se je vršil dne 2. novembra l. l. in imel namen, organi-zovati propagando zoper napravo dvojezičnih napisov v Istri.

— (Ponarejalec denarja.) Tržaška policija je aretovala 60letnega čevljarja in bišnika Franca Semrajca iz Ljubljane, ker je ponarejal drobiž. Našlo se je pri njem precej ponarejenega denarja.

— (Nova vojna ladija.) Pomorsko ravnateljstvo v Trstu je naročilo v tamošnje stabilimento tehnično zgradbo nove velike vojne ladije za obrambo obali.

— (Laška demonstracija.) Predvčerajšnjim je bila obletnica, kar se je na piranskem sodišču napravil dvojezični napis. Piranci so tem povodom priredili malo demonstracijo. Zaprli so vse javne lokale in oblekli žalne obleke.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi dne 25. t. m. svoj prvi redni občni zbor v zimskem tečaju. Lokal: Kath. Resource, I. Reichs-rathsstrasse. Začetek ob 7. uri zvečer.

— (Odbor „kluba slovenskih tehnikov na Dunaju“) se je sestavil pri prvi redni zborovi seji dne 21. t. m. za leto 1895./6. tako-le: Stud. mech. Ignacij Šega, predsednik; stud. chem. Jakob Turk, podpredsednik; stud. ing. Alojzij Kajzel, tajnik in knjižničar; stud. mech. Karol Kotnik, blagajnik.

— (Razpisane službe.) Mesto kalkulanta pri finančnem računarskem oddelku v Ljubljani. Prošnje v 14 dneh predsedstvu finančnega ravnateljstva v

Ljubljani. — Mesto okrajnosodnega pristava v Št. Le-nartu s službovanjem pri okr. sodišču v Beljaku, eventuelno pri kakem drugem okr. sodišču na Koroškem.

* (Rešitev iz smrtne nevarnosti.) Na potu iz Chioggije v Reko je ladja „Colombo“ nalezla na morju na čolnic, v katerem so bili trije možje. Vzela jih je seveda na krov. Možje so se bili peljali z ladjo, ki je pri zadnjem viharju ponesrečila, in bili so dva dni v malem čolniku na morju ter že izgu-bili upanje na rešitev.

* (Zasačeni vohuni) Po nekih poljskih listih se poroča, da se je ondu aretovala cela vrsta vo-hunov. Neki topničarski naddesetnik Schmeidler je lani defraudiral 500 gld. in ute el na Rusko. On-dotna policija ga je hotela izročiti avstrijskemu vo-jaskemu sodišču, pa tega ni storila, ker je Schmeidler obljubil služiti jej kot vohun. Schmeidler je stopil v zvezo z dvema topničarskima naddesetnikoma, Handlerjem in Brennerjem, ter ju res pridobil za svoje namene. Krakovska policija pa je skrbno pa-zila. Dne 17. t. m. so izdajalski naddesetniki nalo-žili cel voz važnih vojaških načrtov in hoteli z njimi uteči čez rusko mejo, kjer jih je čakala bogata na-grada, a v zadnjem hipu jih je policija prišla in odpeljala v zapor.

* (Prodaja.) Gozdno graščino Valpolje v Slavoniji je kupila neka francoska družba za 7,850.000 gld.

* (Sredstva za vzbujenje genija.) Sloveči in tudi nesloveči pesniki in pisatelji so rabili časih prav čudna sredstva za vzbujenje svojega genija: Kadar je hotel Montagne o kaki stvari premisljati, je zapustil svoje stanovanje in se zaprl v stolp ne-kega razpadajočega grada, Rousseau pa se je zari-l v seno in tam premišljal. Buffon se je jako lepo oblekel in opasal sabljo, predno je sedel k mizi. Milton se je zavi-l v star plašč in mogel delati le, če je oglavnica pokrivala njegovo glavo. Kadar je Chateaubriand narekoval kak spis, je hodil bos po kamenitem tlaku svoje sobe; Cooper pa je mogel pisati le, če je imel v ustih slaščico. Byron je imel vse žepe polne gomoljik, kadar je pisal; Flaubert je pokadil pipo slabega tobaka, predno je sedel k pisalni mizi; Balzacu pa je tudi po dnevi morala svetiti sveča, sicer ni mogel pisati.

* (Bivša francoska cesarica Evgenija) je napravila, kakor poročajo pariški časniki, svojo opo-roko in mej drugim volila primerne zneske tudi vsem tistim Francozom in Francozinjam, kateri so se rodili na dan kakor nje v Afriki umrli jedini sin in katerim je ona vsem botra. Teh Francozov, ka-terim je bivša cesarica botra, je 3834.

* (Polijski ravnatelj in redar.) Lipski policijski ravnatelj je odpustil iz službe redarja Ziegenheima. Ta se je hotel maščevati in je včeraj na cesti ustrelil trikrat na policijskega ravnatelja. Dve krogli sta obtičali v zavoju, kateri je ravnatelj držal pod pazduho, jedna pa je ranila ravnatelja, a samo lahko.

* (Morilka svojega sinu.) Okrožno sodišče v Jagodini na Srbskem je kmetico Stano Mihajlovič obsodilo na smrt, ker je svojega 18letnega sinu s sekiro ubila in sicer ponoči, ko je spal. Ker je kralj obsodbo potrdil, se bo morilka ustrelila. To bo prvi slučaj, da se je zvršila na Srbskem kazen na smrt pri ženski.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

To je lopa! Ondi stojé po leti kočije, a po zimi saní, ondí izstopa na stotine gotovo dobro-došlih gostov: sorodniki in tujci, starci in starke, grajski gospodiči in gospice, podobne pomladanskim cvetkam.

Velika vrata se odpró na široko. Stopim pod lopo. Prvi pride oskrbnik. Uljudno se prikloni in začuvši moje ime se nasmehne, ko da hoče reči: „Že vem, že.“

„So li gospôda doma?“

„Ravno pri obedu so.“

„Javite me; mej tem se grem sprehodit malo na vrt.“

Hotel sem reči še nekaj, ali postrežni oskrb-nik zgine ne čakaje dalje, za priprtimi vratmi.

„Dà, malo se sprehodim“, mislil sem, „dotlej bodo gospôda poobedovali. — Ali gdzie sam!“ pravi Poljak. Predno sem stresel slamo raz sebe, odpró se brzo ona vrata, za katerim je malo prej zginil oskrbnik, in na moje začudenje se prikaže ondí vsa družina Godlevskih: mladi in stari, veliki in mali. Imeli so še prte krog vratu, jeden od njih je imel še celo vilice v rokah. Kratko rečeno, kako r so sedeli za mizo, tako so vstali in prihiteli ven.

Takó vsprejemajo v Poljski gosta.

(Konec prih.)

Brzojavke.

Dunaj 24. oktobra. V današnji seji po-slanske zbornice se je vršila debata o vlad-nem programu, pred debato pa je finančni minister Bilinski predložil proračun za 1896. l. Proračun izkazuje prebitka 211.226 gld. Mej drugimi postavkami so tudi sledeče: prvi obrok v znesku 30.000 gld. za novo sodno poslopje v Ljubljani, 6000 gld. za utrakvistično gimnazijo v Celju, 2500 gld. za izredne potrebe gimna-zije v Kranju, 10.000 gld. za napravo kopeli za delavce tobačne tovarne ljubljanske, za zgradbo novega vladnega poslopja v Ljubljani pa 98.557 gld. Potem se je začela razprava o vladnem programu. Za be-sedo se je oglasilo 27 govornikov. V imeni nemške levice je govoril grof Khuenburg. Parafraziral je vladni program in se samo glede nekaterih točk izrekel nekoliko rezervirano sicer pa vsemu pritrdil, kar je rekel Badeni. Za mladočeski klub je govoril dr. Herold. Pro-testoval je odločno proti Badenijevim besedam, da nova vlada zaupa češkemu narodu in da se hoče vzdržati rekriminacij, odločno je pa tudi ugovarjal v programu napovedanemu pro-težiranju Nemcev. Vlada nima uzroka do kakih rekriminacij, pač pa ima češki narod povodov dovolj, oglašati se z rekriminacijami. Tudi za vladno zaupanje ni narodu češkemu, pač pa naj gleda vlada, da si pridobi zaupanje naro-dovo. Program, kateri je vlada razvila, je ne-avstrijsk in vladi s takim programom ne bo sledil češki narod. V imeni konservativnega kluba je govoril grof Hohenwart, ki je rekel, da kaže razviti program, da bo vlada krepka, taka vlada pa je tako za parlament, kakor za prebivalstvo nujno potrebna, tembolj, ker zamore le krepka vlada sestaviti zanes-ljivo in trdno parlamentarno večino. Dasi je naredil vladni program na konservativno stranko ugoden utis, zadobi program šele veljavo, kadar se pokaže, da vlada tudi po njem de-luje. Konservativna stranka bo vladnemu de-lovanju posvečevala največjo pazljivost in pri-čakuje, da bo mogla vlado podpirati. V imeni poljskega kluba je načelnik vitez Zaleski izrekel vladi popolno zaupanje. Debata se na-daljuje. Govoril bo tudi grof Badeni.

Dunaj 24. oktobra. Pri inavguraciji rektorja so nemškonacionalni „burši“ prouzro-čili nezaslišan škandal. Napadli so člane kato-liških društev in je pretepali. Nastala je krvava rabuka.

Praga 24. oktobra. Narodopisna raz-stava se je včeraj slavnostno zaključila. Zadnji trenotek prišlo je še 82.699 obiskovalcev, tako da je razstavo obiskalo vsega skupaj 2,065.337 oseb, katere so vstopnino plačale. Bog živi tako navdušeni in požrtovalni narod!

Sofija 24. oktobra. Poročila iz Make-donije javljajo, da se je tam ustaja iz nova začela. Ustaši so napadli turško vas Katunico, broječo 300 hiš, jo oplenili in užgali. Vojaki so po krvavem boju ustaše pregnali.

Carigrad 24. oktobra. Pri raznih dvor-nih dostojanstvenikih so se vršile hišne pre-iskave in so se našli kompromitujoči je spisi. V Kerasunu so se primerili veliki izgredi, v Seulusu so Turki napadli Armence in mnogo oseb ubili in ranili.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Dne 20. oktobra se je proga Opava-deželna meja-Ratibor izročila jav-nemu prometu. Pri tem so se na progi deželna meja-Ratibor otvorila v naslednja postajališča: Deutsch-Kravaru, Bolatiz, Kuchelna, Kranowitz in Studzina za ves promet z omejitvijo, ki izključuje prejevanje in oddajanje razstrelil in da se odpravljajo žive živali le na postajališčih Kranowitz in Deutsch-Krawaru. Na progi Opava-deželna meja ni nobenih postajališč. Obrat na progi Opava-deželna meja-Ratibor bode vodilo kr. prusko železniško ravnateljstvo v Kattowitzu. — Dne 28. t. m. se izroči prometu lokalna železnica Nakři Netolice-Netolice mesto s po-stajami Rabin in Netolice mesto in nakladiščama Li-bejice in Radomilice. Pri tem se postaji Rabin in Netolice-mesto otvorita za ves promet in nakladišče Libejice za osobni in za promet z voznotovornim blagom in nakladišče Radomilice pa le za voznje-tovorni promet.

terimi je rastlo nekaj topolov, prikaže se beli gosto-ljubni gradič, o katerem samo to rečem, da je bil kakor jajce jajcu podoben vsem onim dvorcem polj-skega plemstva, ki popotnika tako ljubko pozdrav-ljajo na poti po poljski zemlji, bodisi v Galiciji ali v Kraljevini bodisi v Ukrajini ali v Litvi, ali pa tudi v ponemčenem Poznanju.

Obetal sem židu dobro pijačo, ako se podviza. To je razumel žid bolje ko vsa druga obetanja — in vozila sva se hitro ko strela.

Na cesti se je za nami dvigal prah in dospela sva preje kakor sva mislila do najinega cilja. Že mi je dohajal na ušesa mili šum dreves, stoječih krog gradu. Žid pogleda dvakrat na desno in kakor blisk sva švignila mimo nizkih kolib in glej nas pred gradičem Godlevskovim.

Čas tako dolgo pričakovan, je prišel vender.

Dva ogromna topola, visoko se dvigaje pod modro nebo, se klanjata važno, ko da naju po-zdravljata. Spenjaje se ponosno v zrak stojita kakor dva zvesta stražarja pred velikimi vrati na grajski vrt. Ondi izza meje se nam smehlja dišeče cvetje na marljivo obdelanih gredicah, a nekaj korakov dalje stoji na dveh stebrih streha, brez katere ni gradiča v Poljski.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Matije in Marije Bačar posestva v Smolini Vasi, cenjena 1551 gld. 85 kr. in 600 gld., dné 29. oktobra (v drugič) v Novem mestu. Terezije Bradač posestvo v Gornjem Polji, cenjeno 405 gld., dné 29. oktobra in 28. novembra v Novem mestu. Martina Slanca nepremakljivo premoženje v Rozalnici, cenjeno 4785 gld., (v drugič) dné 30. oktobra v Metliki. Antona Žagarja posestvo v Iški vasi, cenjeno 14.129 gld., dné 30. oktobra in 30. novembra v Ljubljani. Pavla in Janka Keseriča posestvo v Keseru, cenjeno 500 gld., dné 31. oktobra (v drugič) v Metliki. Martina Klobčarja posestvo v Tomaži vasi, cenjeno 1530 gld., dné 31. oktobra (v drugič) v Novem mestu. Martina Strusa zemljišče v Bukovici, cenjeno 650 gld., dné 31. oktobra in 28. novembra v Zatičini. Ivana Jereba posestvo v Žibrah, cenjeno 3812 gld. 20 kr., dné 31. oktobra in 30. novembra v Logatcu.

Tuji.

23. oktobra.

Pri **Lloyd**: Mekluž iz Starega trga; — Fortuna iz Zatične; — Klump iz Beljaka; — Putschig iz Celovca; — Komanz iz Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Šlibar iz Vordernberga.

Pri **južnem kolodvoru**: Ženko iz Trsta; — Škole iz Novegama.

Umrli so v Ljubljani:

20. oktobra: Jera Stembov, delavka, 20 let, Star trg št. 4.

V deželni bolnici:

19. oktobra: Ana Vernik, izvoščeka vdova, 49 let.

Meteorološko poročilo.

Oktobra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	726.7	9.4° C	brezvetr.	deževno	
24.	7. zjutraj	722.3	10.0° C	sr. zah.	deževno	12.0
"	2. popol.	719.3	16.5° C	moč. j. zah.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 6.0°, za 3.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	45
Avstrijska zlata renta	121	30
Avstrijska krona renta 4%	100	85
Ogerska zlata renta 4%	121	—
Ogerska krona renta 4%	98	95
Avstro-ogerske bančne delnice	1049	—
Kreditne delnice	397	—
London vista	120	25
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	82 1/2
20 mark	11	75
20 frankov	9	54
Italijanski bankovci	45	20
C. kr. cekini	5	69

Dné 23. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	50
Kreditne srečke po 100 gld.	201	—
Ljubljanske srečke	23	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	25
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	176	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	587	—
Papirnat rubelj	1	30 1/4

Zahvala.

Blagorodni gospod dr. Levro Sor podaril je tukajšnji šolski knjižnici večje število znanstvenih in poučnih knjig. Za ta blagi dar zahvaljuje ga toplo

šolsko vodstvo v Izlakah

dné 22. oktobra 1895.

Fran Črnagoj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
06. 6. uri 10 min. četrti osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
06. 12. uri 25 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
06. 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
06. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregene, Ourth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
06. 7. uri 30 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 6. uri 36 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06. 5. uri 55 min. četrti osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantsenstete, Trbiša.
06. 5. uri 19 min. četrti osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
06. 11. uri 26 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipekega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyr, Paris, Genevo, Ourth, Bregene, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabel, Trbiša.
06. 2. uri 33 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
06. 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Frantsenstete, Pontabel, Trbiša.
06. 9. uri 36 min. večer osebni vlak s Kočevja, Novega mesta.
06. 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubne, Beljaka, Celovca, Pontabel, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

06. 7. uri 25 min. četrti osebni vlak v Kamnik.
06. 8. uri 5 min. popoldne osebni vlak v Kamnik.
06. 9. uri 10 min. večer osebni vlak v Kamnik.
06. 10. uri 10 min. večer osebni vlak v Kamnik.
(poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
06. 5. uri 55 min. četrti osebni vlak s Kamnika.
06. 11. uri 15 min. popoldne osebni vlak s Kamnika.
06. 9. uri 30 min. večer osebni vlak s Kamnika.
(poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih.)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlično najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (820-42)

Ubaldu pl. Trnkóczy-Ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Na Dunajski cesti stara št. 6, nova št. 10
se oddasti v najem (1372-2)

dve meblovani sobi.

Učenca za sedlarsko obrt
vzprejme takoj (1380-1)

Jakob Razinger

sedlar v Ljubljani, na Poljanski cesti št. 26.

Trgovski pomočnik

pošten, se vzprejme takoj v trgovino z mešanim blagom pri Ivanu Varšek-u na Rakl (Dolenjsko). (1378-2)

Večjo množino istrijskih brinjevic

(brinja)

ima na prodaj (1356-2)

Jernej Sardotsch, Koper.

Sodi

od 1 do 2 veder nove vezave, potem 5 do 10 in 12 veder stare vezave, kakor tudi sodi zaloge vina od 30 do 50 hektolitrov, vsi v dobrem stanu, so na prodaj pri (1360-2)

J. Buggenig-u, sodarju
Erjavčeva cesta v Ljubljani.

J. Klauer-jev

kemično čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in nevrčno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetelna pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370-1)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

(1074) **FRAN CHRISTOPH-ov** (15)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH**, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Anton Stacul-u.

L. M. Ecker

stavbno in galanterijsko kleparstvo, izdelovanje ornamentov iz cinka in kovopisnih del

Kolizejske ulice št. 1 **Ljubljana** Dunajska cesta št. 7

priporoča se za prevzete:

a (269-9)

vseh v to stroko spadajočih del, zlasti stavbnih del vsake vrste iz poljubnega materiala, krovna dela v lesnem cementu in strešnem kleju, dalje vsa namazanja in popravilja, ki so s tem zvezana.

Napravljanje strelovodnih naprav po preskušeni sistemih v strokovnjaški solidni izvršitvi po zmernih cenah.

Skladišče lesnega cementa, strešnega laka, strešnega kleja, kakor tudi vsega hišnega in kuhinjskega orodja.

V mojo stroko spadajoča naročila ali popravilja točno in po ceni.

Proračuni stroškov na zahtevanje zastoj brez daljnih stroškov.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Nagrobne vence

Za vseh svetnikov dan!

Za vseh svetnikov dan!

jako fino narejene, od najcenejših do najfinejših
priporoča z veseloštopanjem (1348-2)

K. Recknagel.